

Jeg er ked af det, men jeg synes, man går for langt. Det, vi savner, er større fleksibilitet og imødekommenhed fra arbejdsministerens side, hvor det er den enkelte person, der er i højsædet.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg er også lidt ked af, at arbejdsministeren til sidst satte tingene lidt på spidsen, for selvfølgelig ønsker både Venstre og De Konservative et godt arbejdsmiljø. Men denne sag drejer sig jo om, at vi er kede af, at Arbejdstilsynet kan gå ind i private hjem; det bryder vi os ikke om.

Der er også kommet argumenter frem i debatten om, at det er forfærdelig dyrt, at folk skader sig selv, med hensyn til, hvad der skal betales i forsikringsordninger, og hvad det koster at komme på hospitalet.

Hvis man vil undgå den slags situationer, kan man jo simpelt hen gøre samfundet så sikkert: Man kan forbyde folk at køre i bil, så de ikke slår hinanden ihjel, osv. osv. Men her prøver vi at sætte nogle grænser op og sige, at vi gerne vil have, at man respekterer privatlivets fred. Det er det, vi vil.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne sige, at mine sidste udtalelser ikke kan tages til udtryk for det scenario eller skrækbillede, som fru Annette Just tegnede. De kan alene tages som udtryk for, at de rammer, der er i lovgivningen, og som faktisk i ganske mange år har været almindeligt politisk anerkendt af et meget bredt flertal her i Folketinget, skal bruges. Og som jeg sagde, skal de bruges inden for de politiske og økonomiske muligheder, der er, også med den respekt for privatlivets fred, som vi har været inde på her i dag, og som vi selvfølgelig alle sammen er optaget af.

Men vi taler faktisk om en arbejdsmiljølov-givning, der har som sit udgangspunkt at beskytte folk, der arbejder, hvad enten de arbejder det ene eller det andet sted. Og man kan lide det, eller man kan lade være, men private hjem er i stigende grad blevet arbejdspladser, fordi der også her i Folketinget fra et meget bredt flertal har været et ønske om at sikre, at ældre mennesker kunne blive længst muligt i eget hjem. Og så kommer arbejdsmiljøloven også til at virke i private hjem, men den skal selvfølgelig bruges med konduite og med respekt for, at man går ind i et privat hjem, og der skal tages særligt hensyn til beboerne.

Det er det, loven rummer mulighed for, og det er baggrunden for, at vi siger: Der er ingen som helst grund til at ændre på loven.

Jeg kan forstå, at det alene er ét eksempel, der har været en spore til dette forslag, nemlig sagen om manden på taget. Der er jo ingen, der siger, at sådan skal man håndtere den sag – det skal man selvfølgelig ikke. Man skal heller ikke gå ind og se, om vandet koger over, eller hvad det nu var, fru Annette Just sagde – slet, slet ikke. Men den kompetence, den viden, den personlige konduite, der ligger i Arbejdstilsynet, skal selvfølgelig fastholdes i udøvelsen af arbejdsmiljøloven.

Man kan selvfølgelig, som hr. Helge Sander altid er ekspert i, hive nogle helt groteske situationer frem. Så står der altså tilbage, at tusindvis af mennesker i dette land bliver skadet i deres arbejdssituation. Dette samfund har en interesse i at forebygge skader, både af hensyn til det enkelte menneske og sandt for dyden også af hensyn til de samfundsmæssige økonomiske konsekvenser, der er forbundet med et dårligt arbejdsmiljø.

Om det drejer sig om 23 mia. kr. eller 28 mia. kr. eller 4 mia. kr. kan man jo diskutere fra nu af og til næste jul. Det er i virkeligheden ikke så interessant. Det interessante er, at det er ærgerlige penge, der går tabt, hvis arbejdsmiljøet ikke er ordentligt og forsvarligt. Og det er også ærgerligt, at tusindvis af mennesker fratages deres arbejdsevne og går på passiv forsørgelse. Jeg har – ikke i diskussionen i dag, men generelt set – en fornemmelse af, at der faktisk er et ganske bredt flertal i dette Folketing, der gerne ville have, at færre går på forsørgelsesydelse, og det gør man altså mange gange, fordi man har været udsat for et dårligt arbejdsmiljø.

Når jeg siger dette her, er det også lidt for at appellere til, om ikke vi kunne hæve den arbejdsmiljøpolitiske diskussion op over nogle konkrete eksempler, som i en eller anden grad er gået noget skævt – og det er det selvfølgelig i denne ene sag. Men kunne vi dog ikke få lidt mere perspektiv ind i arbejdsmiljødiskussionen? Det fortjener den faktisk.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg vil gerne starte med at takke ministeren for dette svar, således at vi i hvert fald nu har fået skrevet ned i de grønne hæfter, at regeringen ikke kommer med et forslag om f.eks. forbud mod brug af køkkener til fremstilling af madvarer.